

26. nedjelja kroz godinu B

*Ali tko propuste svoje da zapazi?
Od potajnih grijeha očisti me! (Ps 19,13)*

Prvo čitanje

Brojevi 11,25-29

U one dane: Gospodin siđe u oblaku i poče govoriti s Mojsijem, uze od duha koji bijaše na njemu i stavi na sedamdesetoricu starješina. Kada duh počinu na njima, počеше prorokovati, ali to više nikad ne učiniše. Dvojica ostadoše u taboru. Jednome je bilo ime Eldad, a drugome Medad. Duh je i na njima počinuo – bili su i oni među upisanima, ali nisu pošli u šator – te počеше u taboru prorokovati. Neki mladić otrča te javi Mojsiju: "Eldad i Medad – reče – prorokuju u taboru!" Jozua, siri Nunov, koji je posluživao Mojsija od svoje mladosti, prozbori i reče: "Mojsije, gospodaru moj, ušutkaj ih!" Mojsije mu odgovori: "Zar si zavidan zbog mene! O kad bi sav narod Gospodnji postao prorok! Kad bi Gospodin na njih izlio svoga Duha!"

Drugo čitanje

Jakovljeva 5,1-6

De sada, bogataši, proplačite i zakukajte zbog nevolja koje će vas zadesiti! Bogatstvo vam istrunu, haljine vaše postadoše hrana moljcima, zlato vam i srebro zarđa i rđa će njihova biti svjedočanstvo protiv vas te će kao vatra izjesti tijela vaša! Zgrnuste blago u posljednje dane! Evo: plaća kosaca vaših njiva – koju im uskratiste – viče, i vapaji žetelaca dopriješe do ušiju Gospodina nad Vojskama. Raskošno ste na zemlji i razvratno živjeli, utoviste srca svoja za dan klanja! Osudiste i ubiste pravednika: on vam se ne suprotstavlja!

U ono vrijeme: Ivan reče Isusu: "Učitelju, vidjesmo jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili jer ne ide s nama." A Isus reče: "Ne branite mu! Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa me ubrzo zatim pogrditi. Tko nije protiv nas, za nas je."

"Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća. Onomu naprotiv tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje bilo da s mlinskim kamenom o vratu bude bačen u more."

"Zato, ako te ruka sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je sakatu ući u život, nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi. I ako te noga sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je hromu ući u život, nego s obje noge biti bačen u pakao. I ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti je jednooku ući u kraljevstvo Božje, nego s oba oka biti bačen u pakao, gdje crv njihov ne gine niti se oganj gasi."

Za razmišljanje

Isus Krist je većinom prikazan s raširenim rukama, koje, iako pribijene na križ, na neki način s puno ljubavi grle čitav svijet. To je autentični način da se bude kršćanin: otvoriti se čitavom čovječanstvu. Kristove apostole trebalo bi resiti milosrdno i ljubezno razumijevanje te odbijanje bilo kakvog duhovnog ili religioznog monopola. U Starom zavjetu Jozua se bori s napašću da ne prizna proročku karizmu obojici muškaraca koji nisu došli k šatoru objave (prvo čitanje). Ivan, jedan od apostola, nije razumio da se može izgoniti zloduhe u ime Isusovo, a da se ne pripada grupi dvanaestorice (Evandjelje). Isusovi učenici su u svojoj uskogrudnosti htjeli spriječiti djelovanje Duha. Onaj tko se nije izričito priključio njihovoj grupi ne bi smio niti suzbijati zlo zbog kojega je Isus zapravo i došao.

I nama se često događa da pod izlikom pravovjernosti pripadnost Isusu sudimo prema pripadnosti određenoj političkoj, socijalnoj, religioznoj ili konfesionalnoj grupi. No ništa i nitko ne može prisvojiti za sebe Duha Božjega. U Duhu koji je i na nas izliven trebamo spriječiti da nama ovlada zlo, no ne trebamo priječiti da taj Božji Duh razvija svoju moć. Duh je veći nego bilo koji ljudski, socijalni ili religiozni pokret. ("Duh puše gdje On hoće!") Mojsije i Isus vesele se svakome tko se zalaže za dobro. No tamo gdje se ljudsko zalaganje pretvara u protivljenje Božjoj volji, potrebno je to oduševljenje raskrinkati kao napast. Napast da budemo isključivi je nelegitimna, radilo se pri tom o bilo kojem području života, bilo unutar ili izvan Crkve. U našoj zajednici ima toliko malih i slabih čija nam se religija čini glupom i vjera djetinjastom. No mi nemamo pravo te ljude isključiti iz naše zajednice. Naprotiv! Isus nam pokazuje kako su naša mjerila kriva. "Ako tko navede na grijeh jednog od ovih malenih koji u mene vjeruju, bilo bi mu bolje da mu objese o vrat mlinski kamen što ga okreće magare i da ga bace u more." (Mk 9,42). Jer ono ljudski gledano malo je veliko, i bijes na onoga koji misli drugačije ne donosi ploda. Sam Isus će brinuti za nas, štiti nas i čuvati, ako vjerujemo da se moramo braniti. Njegov je svijet veći nego sve drugo što si mi uopće možemo zamisliti. "Gospodine, učini me otvorenim!"